

Dan vraag hij of de apotheker soms verdovende medicijnen heeft. De apotheker kijkt argwanend naar Henk en zegt dat hij geen verdovende medicijnen zonder voorschrift mag verstrekken.

Vervolgens vraagt Henk of hij niet iets heeft met Morfine er in. Nu zet de apotheker al een stap achteruit en is duidelijk niet op zijn gemak.

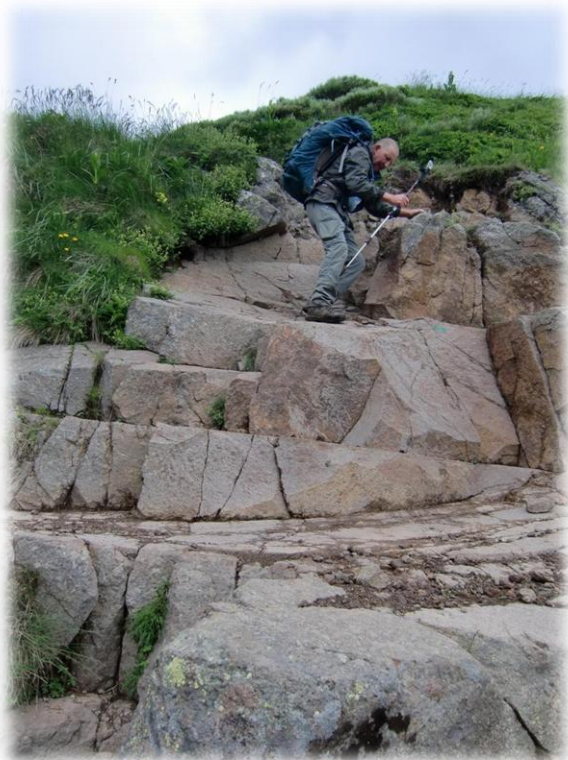
Omdat ook die vraag negatief beantwoord wordt vraagt Henk of hij soms een pijnstillers met codeïne erin kan krijgen. Met bevende hand overhandigt de apotheker een doosje pijnstillers op basis van codeïne.

Op een bepaald ogenblik zien we een landbouwtractor naderen. Op de kar ligt een dode koe. De gehele kudde loopt achter de tractor aan en de beesten zijn volledig van hun melk.

Sommige koeien hakken met hun horens in achteraan op de kar. Plots krijgt de kudde ons echter in het vizier. De kudde laat de tractor nu verder rijden maar de kudde keert zich nu tegen ons.

Een koe komt naar mij toegelopen en wordt gevolgd door de gehele kudde. Ik begin te brullen en te zwieren met mijn wandelsticks. De koe houdt halt maar de gehele kudde omsingelt ons.

We blijven echter rustig staan en pas na een tiental minuten doorbreken we langzaam en voorzichtig de kudde die ons nu verder met rust laat. Het is de eerste keer dat ik zoiets meemaak.

We mogen onze tent aan de gîte d'étape zetten. De eigenaar maakt er ons attent op dat hij één koe lopen heeft op het domein maar deze zou enkel maar goede manieren hebben. De koe zou niet over de tent heen lopen en ook haar behoefte doet ze niet in de buurt van de tent. Een hele geruststelling voor ons.

De gîte is een oude herderswoning. Er is nu enkel wat elektriciteit aanwezig door middel van een klein zonnepaneel. Het drinkbaar water mag je er uit een jerrycan halen.

Vrijdag 4 juli 2014

- Van : Burons D'Eylac 1400 m
- Naar : Albepierre Bredons 1200 m
- Afstand : 28 km
- Stijgen : 1200 m
- Dalen : 1600 m
- Duur : 11 uur

Col du Pas de Peyrol is al meerdere keren opgenomen geweest in de Ronde van Frankrijk. Er is ook een stukje asfalt dat de naam "Avenue Belge" draagt.

Eindelijk zien we nog eens de schelp van de pelgrimsweg naar Santiago de Compostela. Henk zijn nieuwe medicijnen hebben goed gewerkt. Hij heeft de voorbije nacht zelfs plat kunnen liggen in bed en ook zijn ademhaling gaat beter.

We doorkruisen het skioord Condat dat op 700 m hoogte ligt en doen er de nodige inkopen. Vervolgens dienen we te klimmen naar 1800 m. Tijdens deze klim krijgen we een hevig onweer over ons heen. Gelukkig was de hut, gelegen onder de col, open en hebben we daar onze kledij kunnen drogen en kunnen schuilen tot het onweer over was.

Juist voor we onze eindbestemming hebben bereikt in Albepierre Bredons krijgen we terug een plensbui over ons heen en is terug alles nat. We boeken in het eerste het beste hotel een kamer en de uitbaters zijn zo vriendelijk onze vuile was in de wasmachine te steken.

Zaterdag 5 juli 2014

- Van : Albepierre Bredons 1200 m
- Naar : Saint-Flour 800 m
- Afstand : 35 km
- Stijgen : 800 m
- Dalen : 900 m
- Duur : 10 uur

De hoteluitbaters hebben onze was volledig droog gekregen. Ze hebben dit moeten drogen in de chauffagekelder. Een droogkast is immers niet toegestaan in de Auvergne omdat dit te milieubelastend is.

Het is meteen klimmen door de bossen om vervolgens steil omhoog te klauteren op de Roche Troucade. Sommige plekken zijn met mos begroeid en daar is het uiteraard opletten geblazen om niet uit te glijden.

In het kleine dorpje Le Chemin gaat een kudde koeien van aan de boerderij naar de weide. De koeien kennen de weg en zijn niet vergezeld van de boer.

In het dorpje Brageac gaan we bij de bakker ontbijten en doen we er enkele inkopen in de plaatselijke winkel. Een paar ezels (niet wij) lopen er vrij rond.

Een mooi gemaakte houtmijt laat het hout vlug en goed drogen. Onze weg gaat tevens door de wijk met een zeer bekende naam.

Via een soort rioolbuis dienen we onder een drukke weg door te gaan. Gelukkig staat er niet te veel water in.

Het prachtige Château du Sailhant werd gebouwd in de 13de eeuw op een basaltrots met een driehoekige vorm. Op elke hoek van het kasteel bevinden er zich kerkers. Het kasteel is niet te bezoeken.

We bevinden ons nu in het departement Cantal. De belangrijkste activiteit in Cantal is het agrarische bedrijf. Met name de veeteelt en zuivelindustrie zijn belangrijk. Vanouds wordt in Cantal een houdbare kaas, de Fourme de Cantal, gemaakt welke vroeger als ruilmiddel met de andere districten ingezet werd.

Tot op heden wordt in Cantal nog steeds veel kaas gemaakt. De bekendste kazen zijn Cantal of Fourme de Cantal.

We naderen ons eindpunt Saint-Flour. Het stadje ligt op een vulcanisch voorgeberge en trekt voornamelijk dagjestoeristen aan.

Uit dankbaarheid dat hij de tocht volledig heeft kunnen volbrengen trekt Henk meteen naar de kathedraal. En Henk is er van overtuigd dat het dankzij de kracht van de schelp is dat hij het heeft gehaald. De kathedraal is volledig opgetrokken uit basaltgesteente dat ter plaatse gewonnen werd.

De middeleeuwse steegjes bevinden zich nog steeds binnen de versterkte poorten en de overblijfselen van de omwalling.

204 km hebben we op zeven dagen afgelegd of een gemiddelde van bijna 30 km per dag. We hebben zowat 7.000 meter geklommen en evenveel meter gedaald of een gemiddelde van 1.000 meter per dag. In totaal heb ik nu 932 km van de GR 4 afgelegd. Volgend jaar in juni zet ik deze tocht verder, normaal gezien terug met de tent en met Henk.

Andere reisverslagen van deze pelgrim kun je terugvinden op www.berglucht.be en vervolgens de link “GR50+” aanklikken.

Ludwig : benaltijdweg@gmail.com

Henk : info@houthandeljansen.nl

